RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 72.756/3
van 22 december 2022

over

een ontwerp van koninklijk besluit ‘inzake de vergoeding van bedrijfsdierenartsen voor de preventie en bestrijding van antimicrobiële resistentie bij dieren’

CONSEIL D’ÉTAT
section de législation

avis 72.756/3
du 22 décembre 2022

sur

un projet d’arrêté royal ‘concernant l’indemnisation des vétérinaires d’exploitation dans le cadre de la prévention et de la lutte contre la résistance antimicrobienne chez les animaux’

#LW-AEBXMEIBB-HCHFGMW#

Op 16 december 2022 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Landbouw verzocht binnen een termijn van vijf werkdagen een advies te verstrekken over een ontwerp van koninklijk besluit 'inzake de vergoeding van bedrijfsdierenartsen voor de preventie en bestrijding van antimicrobiële resistentie bij dieren'.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 20 december 2022. De kamer was samengesteld uit Jeroen VAN NIEUWENHOVE, kamervoorzitter, Koen MUYLLE en Inge VOS, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Jeroen VAN NIEUWENHOVE, kamervoorzitter.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 22 december 2022.

*

Le 16 décembre 2022, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Ministre de l'Agriculture à communiquer un avis, dans un délai de cinq jours ouvrables, sur un projet d'arrêté royal 'concernant l'indemnisation des vétérinaires d'exploitation dans le cadre de la prévention et de la lutte contre la résistance antimicrobienne chez les animaux'.

Le projet a été examiné par la troisième chambre le 20 décembre 2022. La chambre était composée de Jeroen VAN NIEUWENHOVE, président de chambre, Koen MUYLLE et Inge VOS, conseillers d'État, Jan VELAERS et Bruno PEETERS, assesseurs, et Annemie GOOSSENS, greffier.

Le rapport a été présenté par Rein THIELEMANS, premier auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Jeroen VAN NIEUWENHOVE, président de chambre.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 22 décembre 2022.

*

‡LW-AEBXMEIBB-HCHFGMW‡

ONTVANKELIJKHEID VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd als volgt:

> "Om redenen van dringende noodzakelijkheid, gemotiveerd door de omstandigheid dat de preventie en bestrijding van antimicrobiële resistentie bij dieren belangrijk is voor de volksgezondheid, dat de preventie en bestrijding van antimicrobiële resistentie bij dieren een belangrijke taak is van de bedrijfsdierenarts, dat de reductie in het gebruik van antibiotica bij dieren aantoont dat hij deze taak ter harte neemt, dat er tot nu toe geen verloning voor deze taak voorzien werd, dat er voor de periode 2022-2024 wel een verloning mogelijk is en dat het demotiverend zou werken mocht de verloning in 2022 niet zou kunnen bekomen worden wat de preventie en bestrijding van antimicrobiële resistentie niet ten goede zou komen, zou ik U dank weten mocht het advies worden verstrekt binnen de termijn bepaald in artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de gecoördineerde wetten."

2. De adviesaanvraag bevat in hoofdzaak een weergave van het doel en het belang van de ontworpen regeling, maar ze bevat geen pertinente en voldoende concrete gegevens die het aannemelijk maken dat de ontworpen regeling dermate spoedeisend is dat noodzakelijkerwijze een beroep moet worden gedaan op een aanvraag om een advies binnen vijf werkdagen. Inzonderheid blijkt niet waarom, op het ogenblik van de adviesaanvraag, niet kon worden volstaan met een aanvraag om een advies binnen dertig kalenderdagen, zijnde de kortste termijn waarvoor geen voorwaarde inzake spoedeisendheid geldt.

De argumentatie dat het voor de betrokken bedrijfsdierenartsen "demotiverend zou werken mocht de verloning in 2022 niet zou kunnen bekomen worden" is een loutere bewering die niet nader wordt onderbouwd. Er wordt niet uiteengezet waarom niet kan worden volstaan met een verloning die in 2023 met terugwerkende kracht wordt toegekend na een aanvraag om een advies binnen dertig kalenderdagen.

De conclusie is dan ook dat de motivering van de spoedeisendheid in de adviesaanvraag ontoereikend is.

3. De gemachtigde verklaarde nog het volgende in verband met de begrotingsmatige redenen om een beroep te doen op de spoedeisendheid:

> "Het voorziene budget voor de vergoedingen is een niet overdraagbaar budget want het zijn kredieten van de enveloppe. Om het budget 2022 nog te kunnen gebruiken moeten de kredieten in januari 2023 vereffend zijn. Vereffening is niet mogelijk zonder gepubliceerd koninklijk besluit. Een besluit met terugwerkende kracht zal te laat komen om de vereffening nog in januari 2023 te kunnen uitvoeren."

‡LW-AEBXMEIBB-HCHFGMW‡

Nog afgezien van het gegeven dat deze uitleg niet is opgenomen in de adviesaanvraag en dus niet in aanmerking kan worden genomen voor de beoordeling van de spoedeisendheid, vergt een uitbetaling in januari 2023 weliswaar dat de kredieten voor 2022 uiterlijk op 31 december 2022 vastgelegd zijn, maar het is ook mogelijk om die kredieten in de uitgavenbegroting voor 2023 opnieuw in te schrijven om ze alsnog – eventueel met terugwerkende kracht – te kunnen toekennen vanaf 1 januari 2023.

Dit vergt weliswaar het optreden van de begrotingswetgever, maar uit geen enkel element blijkt waarom niet kan worden volstaan met deze aanpak, waarvoor geen beroep moet worden gedaan op een aanvraag om een advies binnen vijf werkdagen. De zo-even aangehaalde verwijzing naar de motivatie van de betrokken bedrijfsdierenartsen volstaat in dat verband alleszins niet.

4. Uit wat voorafgaat volgt dat de adviesaanvraag niet ontvankelijk is.

*

‡LW-AEBXMEIBB-HCHFGMW‡

RECEVABILITÉ DE LA DEMANDE D'AVIS

1. Conformément à l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 3°, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la demande d'avis doit indiquer les motifs qui en justifient le caractère urgent.

En l'occurrence, l'urgence est motivée comme suit :

> « Om redenen van dringende noodzakelijkheid, gemotiveerd door de omstandigheid dat de preventie en bestrijding van antimicrobiële resistentie bij dieren belangrijk is voor de volksgezondheid, dat de preventie en bestrijding van antimicrobiële resistentie bij dieren een belangrijke taak is van de bedrijfsdierenarts, dat de reductie in het gebruik van antibiotica bij dieren aantoont dat hij deze taak ter harte neemt, dat er tot nu toe geen verloning voor deze taak voorzien werd, dat er voor de periode 2022-2024 wel een verloning mogelijk is en dat het demotiverend zou werken mocht de verloning in 2022 niet zou kunnen bekomen worden wat de preventie en bestrijding van antimicrobiële resistentie niet ten goede zou komen, zou ik U dank weten mocht het advies worden verstrekt binnen de termijn bepaald in artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de gecoördineerde wetten ».

2. La demande d'avis reproduit essentiellement la finalité et l'importance du dispositif en projet, mais elle ne comporte pas d'éléments pertinents et suffisamment concrets susceptibles de faire admettre que le dispositif en projet est à ce point urgent qu'il faille nécessairement recourir à une demande d'avis dans les cinq jours ouvrables. Il n'apparaît pas, notamment, pourquoi, au moment de la demande d'avis, une demande d'avis dans les trente jours civils, à savoir le délai le plus court qui n'est lié à aucune condition en matière d'urgence, ne pouvait suffire.

L'argumentation selon laquelle les vétérinaires d'exploitation concernés subiraient « un effet démotivant si la rémunération ne pouvait être obtenue en 2022 » constitue une simple affirmation qui n'est pas étayée. Elle n'indique pas pourquoi il ne peut suffire d'accorder une rémunération en 2023 avec effet rétroactif à la suite d'une demande d'avis dans les 30 jours calendrier.

Il faut donc en conclure que la motivation de l'urgence dans la demande d'avis est insuffisante.

3. Au sujet des motifs budgétaires pour lesquels l'urgence est invoquée, le délégué a encore déclaré ce qui suit :

> « Het voorziene budget voor de vergoedingen is een niet overdraagbaar budget want het zijn kredieten van de enveloppe. Om het budget 2022 nog te kunnen gebruiken moeten de kredieten in januari 2023 vereffend zijn. Vereffening is niet mogelijk zonder gepubliceerd koninklijk besluit. Een besluit met terugwerkende kracht zal te laat komen om de vereffening nog in januari 2023 te kunnen uitvoeren ».

‡LW-AEBXMEIBB-HCHFGMW‡

Indépendamment du fait que cette explication ne figure pas dans la demande d'avis et ne peut donc pas être prise en considération pour l'appréciation de l'urgence, un paiement en janvier 2023 nécessite certes que les crédits pour 2022 soient engagés au plus tard le 31 décembre 2022, mais il est également possible de réinscrire ces crédits au budget des dépenses pour 2023 afin de les affecter encore – éventuellement de manière rétroactive – à partir du 1er janvier 2023.

Si ce procédé nécessite l'intervention du législateur budgétaire, aucun élément ne démontre cependant pourquoi cette approche, qui ne requiert pas une demande d'avis dans les cinq jours ouvrables, ne pourrait suffire. En tout état de cause, la référence précitée à la motivation des vétérinaires d'exploitation concernés n'est pas suffisante à cet égard.

4. Il résulte de ce qui précède que la demande d'avis est irrecevable.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Annemie GOOSSENS Jeroen VAN NIEUWENHOVE

‡LW-AEBXMEIBB-HCHFGMW‡